

Comité van Aanbeveling: Anky van Grunsven, Bonfire† en Salinero. Nederlands beroemdste pensioenpaarden zijn onze bescherm paarden!

Leeuwarden, 20 januari 2022

Beste donateurs,

Gisterochtend, woensdag, 19 januari, werd ik gebeld door Lea Molenaar, een van onze verzorgsters. Ze vond Jordan liggend in zijn stal. Hij kon niet overeind komen. De dierenarts van dierenartspraktijk Dokkum is gekomen. Ook Karin Engelman onze vaste verzorgster was naar Beetgumermolen gegaan. Gezamenlijk hebben ze diverse keren geprobeerd Jordan weer "in de benen" te krijgen. Maar helaas, het ging niet meer. Besloten is toen tot euthanasie. Jordan is bijna 32 jaar geworden.

Dinsdags, de dag ervoor, verzorgde ik onze dieren. Jordan kwam met de groep ruinen waarmee hij in de buitenbak had gestaan weer mee naar binnen. At een tijd smakelijk van de kuil in zijn schone box, maar besloot na een uurtje dat hij - zoals gewoonlijk - toch weer naar buiten wou. Jordan's staldeur lieten we altijd open. Hij gaf zelf wel aan of hij weer naar de paddock wilde. Achter Jordan aanlopend naar het hek van de buitenbak viel me extra op hoe stijf en stram hij liep. Elk been naar buiten uitstekend. Niet de vloeiende gang van benen die met een buiginkje in de knie achter elkaar worden gezet. Zijn artrose was verergerd.

Die laatste levensdag was voor Jordan een goede dag. Het was droog weer, hij kon volop in de bak poetsen met Pomar, rondlopen met de andere ruinen. Daarna toen hij voor de tweede keer naar buiten ging, poetsen met Macho'tje en met Rolinda. Na die lange middag stond hij 's avonds tevreden op stal. Even timmerend op zijn stalwand dat ik op moest schieten met het serveren van de /Subli/, het speciale oude paardenvoer. Vanuit zijn stal kon hij precies zien wat ik deed in de opslagruimte bij de voerbakken. Daarna even brommen, want zodra de ponybrokjes waarmee Macho die tegenover hem stond wordt bijgevoerd er zijn, kreeg ook hij een handjevol. Net als alle andere paarden. En tot slot at Jordan direct het appeltje op dat als toetje iedere avond volgt.

Jordan kwam bij ons in juni 2014. Dat hij een bijzonder karakter had wisten we al. Hij werd aangekondigd met: "Jordan laat zich door niemand gek maken". In zijn beginjaren in de manege was hij niet bepaald het makkelijkste paard. Heel veel ruiters hebben zand gehapt. Hij kon bokken en steigeren als de beste. Maar met het ouder worden werd hij liever in de omgang. Hij was een van de koppaarden in de Carousselteams (16 ruiters). Bij zijn geplande komst in mei van dat jaar verloochende Jordan zijn karakter niet: hij weigerde de trailer in te gaan en uiteindelijk werd het juni 2014 voor hij kwam. Bij een tweede poging hem te vervoeren, nu in een "luxe" grote wagen, lukte het.

Jordan vond in 2014 veel oude bekenden van /Manege Waarland/ bij ons: Paddy en Baltimore, die in 2010 kwamen. Fellow, met pensioen in 2011 en Halinda in 2012. En voor hem onbekende dieren van de voormalige Leeuwarder Manege: Jane, Tarzan en Ginger, maar ook Irma, het verwaarloosde paard van een particulier dat in onze stichting was opgenomen. Jordan liet zich door niemand imponeren, ging rustig zijn eigen gang en had in de kortst mogelijke keren zijn eigen plaats. Hoog in de hiërarchie. Met het timmeren op staldeur en wand begon hij direct. Hij kon perfect duidelijk maken wat hij wilde: "Nu naar buiten!" of "Nu eten!". Of als hij lang buiten stond en wel naar binnen wou, al timmerend op de dubbele deur naar de paddock: "Nu naar binnen!" Al gauw had hij twee bijnamen: Jordan, de Timmerman en Jordan de Grote Kuddeleider. Al timmerend heeft hij deur en wanden van zijn stal grondig bewerkt...Maar dat Jordan een hele goede kuddeleider was, ook dat werd snel duidelijk. Fellow, met Irma als zijn geliefde merrie die hij op zijn manier "bewaakte", had de neiging om Baltimore, een voor Fellow concurrerende ruïn, in het nauw te drijven. Jordan ging letterlijk pal voor Baltimore staan en maakte Fellow duidelijk: "Ophouden daarmee!" Jordan beschermde dieren in zijn kudde. Met Le Duc en James Bond van /Manege Waarland/ die in 2016 en 2015 bij ons kwamen pakte Jordan de vriendschap direct weer op. Vanaf Jordan's komst hadden we ingesteld dat ieder nieuw dier dat in onze stichting werd opgenomen eerst alleen met Jordan in de buitenbak ging. Jordan stond dan

heel rustig lange tijd stil op een plek in de bak, liet het andere dier de ruimte om de omgeving te verkennen en met hem kennis te maken. Vanaf dat moment, onze kuddeleider had het dier geaccepteerd, werd het paard opgenomen in de kudde. Bij de komst van onze pony's, Macho en Snuitje was er direct de klik met Macho. Macho stond dicht naast Jordan in de bak toen er andere paarden bij werden gelaten. Jordan had zijn oren iets naar achter, de waarschuwing: "Niet te dicht bij Macho komen, hij hoort bij mij". En daar houden de andere paarden zich aan. De enige nieuweling waar hij flink tegen optrad was destijds Rolinda. Ze was nerveus en liep heel zenuwachtig rond in de bak. Jordan keek het even aan, draaide zich om en gaf vlak voor haar neus twee stevige bokken. Dat bleek de manier om Rolinda te kalmeren...Ze werd direct rustig en vanaf dat moment kon Jordan niet meer stuk en was hij de ruïner voor haar...Zo'n aanpak, dat kan alleen maar een goede kuddeleider. Die weet precies wat nodig is.

Jordan was een paardenpaard. Met ieder paard kon hij uit de voeten> Maar hij maakte zijn eigen keuze wie zijn favorieten waren. Hij was dol op Ginger, de merrie van de voormalige *Leeuwarder Manege*. Het was ontroerend te zien hoe hij over haar waakte als ze behandeld moest worden door de dierenarts. Non-stop stak hij zijn hoofd over de wand van de stal om te zien hoe het met haar ging. Hij werd pas rustig als de dierenarts vertrok. Samen met James Bond liep hij constant rondjes om Ginger heen toen ze begin 2018 een tia kreeg en alleen nog maar cirkeltjes liep in de buitenbak. Hij zag dat haar gedrag niet klopte en week niet van haar zijde. Macho en Rolinda waren tot Jordan's dood zijn kleine grote vriend en zijn grote vriendin. Plus Pomar. Het is helaas kort geweest, maar Pomar en Jordan pakten direct de oude vriendschap op.

Met Jordan verliezen we een door-en-door vertrouwd en goed paard. Onze Grote Kuddeleider. Jarenlang bij ons. Jordan met zijn heel bijzondere karakter. "Very much his own person". Zijn eigenheid, zijn zo duidelijke communicatie wat hij wel of niet wilde. Maar ook: als je hem kende, wist waarom hij timmerde, dan was hij in feite een heel makkelijk paard om mee om te gaan. Je liet de deur van zijn stal open als hij binnenkwam. Hij liep na verloop van tijd vanzelf naar de schuifdeuren of de dubbele deur om aan te geven dat hij naar buiten wou. Nooit een probleem met de dieren die al op stal stonden. Jordan kon het met ieder dier vinden. Je kon het hek naar de opslagruimte open laten staan. Jordan liep die ruimte niet in. Ook andermans stal niet. Hij stapte altijd bij binnenkomst rustig door naar zijn eigen box. Als hij een enkele keer met heel slecht weer toch binnen wilde blijven, kon je met kruiwagens mest, hooi of kuil aan alle kanten om hem heen rijden. Hij bleef de rust zelve.

Jordan heeft hele goede jaren bij ons gehad. Tot zijn laatste dag heeft hij volop kunnen genieten van een 100% paardwaardig bestaan, te midden van zijn oude en nieuwe vrienden.

Maar er is het gemis. Jordan, ons bijzondere paard, de Timmerman en Grote Kuddeleider is niet meer.

met vriendelijke groet,

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland,

Ineke de Groot